

noget, som Staten før eller senere maatte komme til. Det forekommer mig ikke at være noget egentligt Offer for Statskassen at bringe, thi skulle vi have Banen fra Fjerritslev til Tisted knyttet sammen med Banen Nørre-Sundby-Fjerritslev, maa der gives et større Tilskud fra Statens Side end det, der ifølge Loven af 1894 var fastsat. Jeg anbefaler altsaa Forslaget, og jeg haaber, det maa blive undergivet en velvillig Behandling.

Bertelsen (Hjørring Amts 5te Valgekreds): I en Menneskealder er der blevet arbejdet paa at faa Banen over Aalborg—Nørre-Sundby—Fjerritslev til Tisted anlagt, uden at Banen dog er bleven gennemført. Banes Gennemførelse er til forskellige Tider strandet paa Strækningen fra Tisted til Fjerritslev, da man her ikke evner at tilskyde det samme Beløb som paa de øvrige Dele. Der har jo været forskellige Forslag fremme, Forslag, som have haft forskellige Udgangspunkter, men dem skal jeg ikke omtale. Ved Loven af 8de Maj 1894 kom Forholdene imidlertid ind i et saadant Spor, at det blev muligt at gennemføre en Del af denne Bane, nemlig fra Aalborg over Nørre-Sundby til Fjerritslev. Der var i Udvalget Tanker og ogsaa Forslag fremme om, at Staten skulde yde et større Bidrag til Strækningen fra Fjerritslev til Tisted; men disse Forslag mødte Modstand fra forskellige Sider. Herpaa skal jeg dog ikke komme nærmere ind, thi der blev ikke stillet Forslag herom i Tinget. Banen fra Aalborg over Nørre-Sundby til Fjerritslev blev bygget efter Loven af 1894, som efter min Mening fastslaar et meget godt Princip for private Baners Bygning i al Almindelighed. Men det er et Princip, som man har fraveget tidligere, og som det ogsaa er Meningen at kunne fravige mere eller mindre, naar der er særlige Forhold til Stede.

Nu er imidlertid Banen Aalborg—Nørre-Sundby—Fjerritslev bygget og lige saa Banen til Tisted, og man maa da være klar over, at der maa komme en Forbindelse mellem disse to Baner. Dette er en af Grundene til, at dette Forslag er blevet forelagt. Men den nærmest liggende Grund er vel det Forhold, som nu er indtraadt med Hensyn til Byholm og Vesløs Vejler, nemlig, at de nuværende Koncessionshavere for Udtørringen have ladet forstaa, at man tænker paa at opgive dette Udtørringsarbejde. Det kan nok se underligt ud for ærede Medlemmer, som ikke ere kendte

lighedens Opmærksomhed saa meget, som det har gjort. At et Selskab opgiver et Udtørringsarbejde er jo noget, man har set før, og det lader man være, hvad det er. Men Følgen af Opgivelsen af dette Arbejde er langt videre rækkende, end at et Udtørringsarbejde standser, og ca. 10,000 Tønder Land, som Vesløs og Byholms Vejler udgøre, gaa under Vand. Det alvorlige ved Sagen er, at en hel Del af de lavere Strækninger, som gaa ned til Vejlerne, ere bleve afvandede, opdyrkede og for en Del bebyggede, saa at der er mange Beboere, der blive udsatte for Ødelæggelse, hvis Hoveddæmningerne til Vesløs og Byholms Vejler blive skyllede bort. Det er det, der har hændet Offentlighedens Opmærksomhed paa Sagen. Det staaar altsaa saaledes for mig, at hverken Regeringen eller Rigsdagen kan forsvare andet end her at træde hjælpende til. Jeg skal ikke omtale dette Spørgsmaal nærmere, da det blev omtalt ret indgaaende ved Finanslovens 1ste Behandling, men som sagt, dette er en af Grundene til, at Lovforslaget nu foreligger.

Jeg vil bringe den højtærede Indenrigsminister min Tak for, at han har forelagt Forslaget saaledes, som det nu foreligger. Men ikke alene herfor takker jeg den højtærede Minister, jeg takker ham ogsaa, fordi han er kommen saa hurtig med Forslaget, og det er mit Haab, at Rigsdagen vil fremme det hurtigt, saa at det kan gaa igennem dette Ting uden Udvalg. Der staaar store Interesser paa Spil. Man kunde spørge: Hvad har Gennemførelsen af denne Bane fra Fjerritslev til Tisted med dette Forhold at gøre? Dertil maa svares, at hvis Vejlerne skulde udtørres, maa man, for at den Afgrøde, der vokser der — og som allerede i Øjeblikket ikke er ubetydelig — skulde kunne afsættes til nogenlunde gode Priser, have Samfærdselsmidler til Afgrødens Forsendelse længere bort, idet Oplandet der omkring ikke har Brug for den. Naar der nu foreslaas, at der til denne Bane fra Beboerne deroppe, Amts- og Sognekommuner samt Byen Tisted, kun skal ydes $\frac{1}{4}$ af Aulægssummen, hvorimod Staten skal yde $\frac{3}{4}$, betragter jeg det kun som Retfærdighed mod den paagældende Egn paa Grund af dens uheldige geografiske Forhold, og ogsaa fordi Banen er nødvendig, for at Vejlerne kunne holdes nogenlunde tørslagne. Jeg kan dog ikke undlade at gøre den Bemærkning paa Grund af de Udtalelser, der fremkom ved Finanslovens første Behandling, at naar man nu beslut-